

The Inner Circle Trader

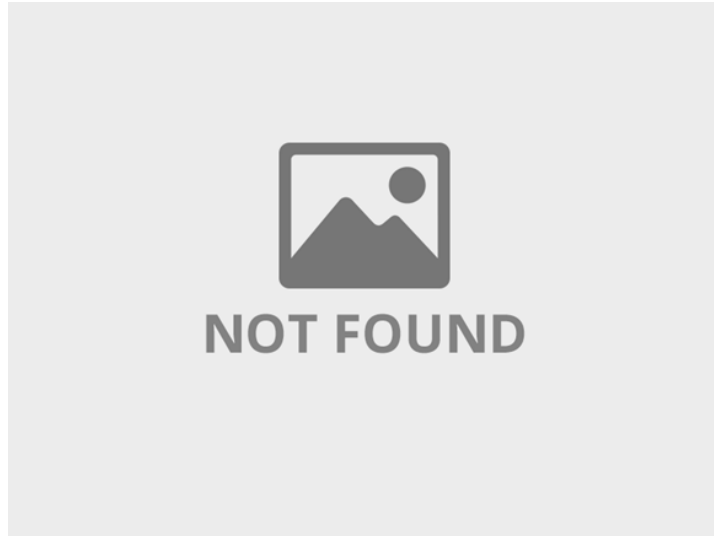
@I_Am_The_ICT

11-05-2022

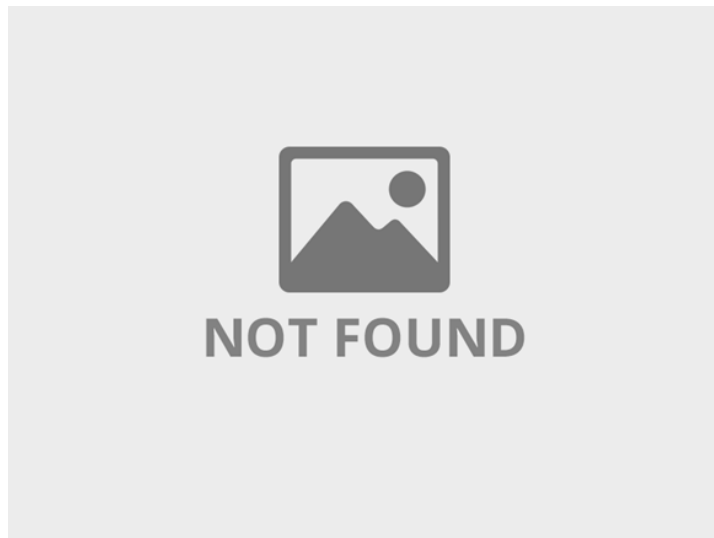
13:16

İNTİŞAR: ASRIN EN AHLÂKSIZI VE EN CESÛRU ÜZERİNE

Bugün İslâmî câmiâ tarafından "kahramanlaştırılan" bir figür, Necib Fâzıl! Kibri, hazcılığı ve ahlâksızlığı ile tarihin gömülü sayfalarında yerini alsa da, bâzı kezimler tarafından yüceltilerek "Aziz" hâline getiriliyor.

Necib Fâzıl, kendiliği dışında bir şey düşünmeyen, hatta kendi çıkarı için, BÜYÜKDOĞU'yu çıkartmak bâbında yerden-yere vurduğu CHP'den para isteyecek kadar ahlâksız, parayı alamayınca ona muhâlefet edecek kadar cesûr! Ve tabii ki ahlâksız...

İslâm düşmânı Kemalizm'e, onun yordakçalarına yıllar boyu sövmesine rağmen, sırf para ve güç için CHP meb'us adayı olan, sonra büyük bir omurgasızlık ile "Atatürk Dirilecektir" isimle yaltakçı, pespâyeye bir kaleme alan cesûr, ama korkak "kahramânımız"! Ne kahramân ama!?

NOT FOUND

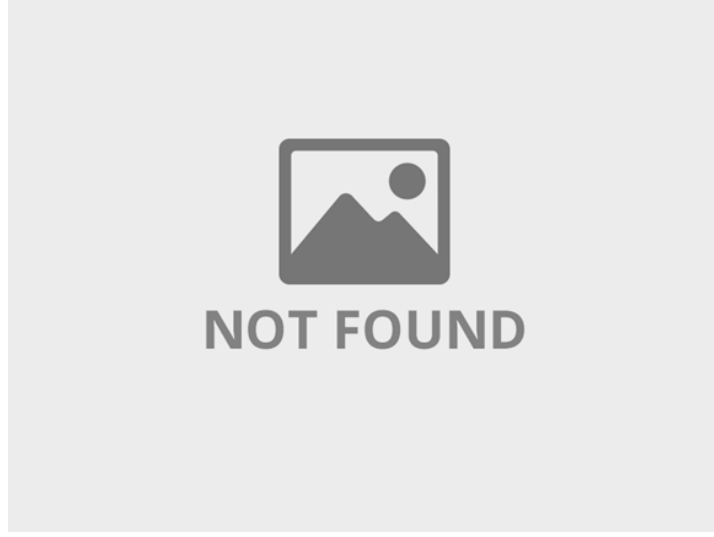

NOT FOUND

NOT FOUND

Daha sonra bir "cesûrlük" (!) daha yaparak Menderes'e gidiyor Necib Fâzıl! Ondan, Kemalizm'i ve Atatürk'ü tenkîd için para dileniyor. Menderes bir zarf veriyor ve gönderiyor. Menderes, "arada bir beni eleştir, farkedilmeyelim" diye de özellikle altını çiziyor!

Necib Fâzıl'ın karakterini tenkîd ettikten sonra, onun "sezgiselci" (hadsî/entüsyonist) fikirlerine doğru yelken açıyoruz. Somutluktan tamamen ayrılmış, her şeyi maddi ciheden reddetmiş ve büyük bir ütopyacılık ile Friedrich Schelling'in bir "sîret-î benzeri"si olmayı başarmış.

Gel-gelelim doğa felsefesine! Spinoza'nın Schelling'in doğa felsefesi üzerindeki etkisi, Hölderlin'in Schelling'in 1795'te aşına olduğu Fichteci felsefe eleştirisi ve Schelling'in Leibniz'in monadolojisi kadar Platon'a olan erken ilgisi. hepsi ilham kaynağı olarak tanımlanmıştır.

Fichte ismini İsmet Özel'den hatırlamanız mümkündür. Hani şu meşhûr intihâlcî İsmet Özel! Kendisi millî, fikirleri gayrîmillî İsmet Özel! Fichte, Goethe ve Schelling; doğa felsefesi kapsamında Özel ve Kısakürek ile sezgicilik üzerinden ortak küme kuruyor.

Schelling'e göre eleştiri, dogmatizm de dahil olmak üzere herhangi bir sistem için çabalama yöntemini sağlar - ki bununla Spinozacılığı kasteder. Eleştiri bu yöntemi, öznenin özünü, yani kendi seçtiği sistemi yaşama özgürlüğünü araştırarak güvence altına alır.

Dolayısıyla eleştiri hiçbir sistemi, hatta eleştiriye bile desteklemez - Schelling bununla Fichteciliği kasteder. Buna karşılık, dogmatizm, doktriner veya sistematik bilginin fiilen elde edildiğini ileri sürerek eleştiriye küçümser.

Dogmatizm, Schelling'in eleştirmenlerin ve dogmatistlerin -Fichteciler ve Spinozacıların- eşit derecede duyarlı olduğunu düşündüğü bir yanılgıya düşerek, bir sistemi "özgürlük nesnesi" yerine "bilgi nesnesi" olarak karıştırır.

Kısakürek'in hatalarını ortadan kaldırmak, "dogmatizm" ve "eleştiri"nin, Spinoza ve Fichte'nin on sekizinci yüzyılın sonlarındaki panteizm tartışmasına dahil olan sistemlerine atfına karşın, "dogmatizm"ın Kant'ın başlıca metodolojik ayrımlara başvurduğunu ortaya çıkarır.

Göreceğimiz gibi, Schelling, Saf Aklın Eleştirisi'nin yalnızca Spinozacılık ve Fichteanizm'in

yaşamak için otantik sistemler olabileceği "evrensel metodoloji"yi sağladığını öne sürerken eleştiri ve doktrin arasındaki ayrıma dayanır. Tanıdık geldi mi? Kısaküren'in diyalekti!

Eleştirinin doktrin arayışımızla ilgili olduğu önermesini ilerletmek için Schelling, Fichte'nin dogmatistte fark ettiği pratik verileri yeniden değerlendirir. Schelling, özgürlük hissini kendini reddeden bir şey olarak reddetmek yerine, onu "tutarlı dogmatik bir etik"e koyar.

Spinoza'nın pratik başlangıç noktasını vurgulamak, zorunlu sonuçlarını görmezden geliyor gibi görünebilir. Bununla birlikte, dogmatizm, sonuçlarını eleştiriden daha kesin olarak kanıtlayamaz, çünkü bu, Schelling'in göstereceği gibi, yaşanamaz olan entelektüel sezgiyi gerektirir.

Farkettiyseniz bu bakış, Kısakürek'in bakışının tam anlamıyla aynısıdır. Kısakürek bunu "mânevî" sezgi diye intihâl ederken, Schelling ise "intellektuelle intuition" demektedir. Nasıl da Fichte-Özel intihâlini "deja vu"laştırdık, değil mi?

Eğer bir sistem öznel olarak geçerliyse, onu rakipsiz bir doktrin olarak görmek yanıltıcı olur. Sonuç olarak, Fichte'nin özdeşlik iddiası, evrensel olarak geçerli bir doktrin ilk ilkesinin entelektüel sezgisine dayandığı için yanlış olacaktır. Bu, Kısakürek'in intihâlidir.

Schelling, entelektüel sezgiyi hicvî şekilde dışlayarak Fichte'nin doktrin iddiasını çürütür. Dediği gibi, "eleştiri, bu nihai hedefi ulaşılabilir olarak temsil ederse, fanatizme dönüşecektir", bir suçlamadan "dogmatizm kadar az" kaçınılabilir.

Schelling'in dışlayarak "taşlamaya" tuttuğu ideologyayı ise Kısakürek'in sentezlediği en açık şekilde göze çarpabilir. Çünkü bu, Kant ve Spinoza'ya kadar uzanan "Tanrıvarlık Sorunu"nun en intişâri noktasıdır!

Tivitiko - The most beautiful shape of tweets!

Continue to read: <https://tivitiko.herokuapp.com/thread/93K3IZ.html>